

UPRAVNI SUD U OSIJEKU

1332

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sucu Božidaru Horvatu, uz sudjelovanje zapisničarke Danijele Horvatić, u upravnom sporu tužitelja Alena Falata iz Stupničkih Kuta, Stupnički Kuti 123, kojeg zastupa opunomoćenica Jelena Demetrović, odvjetnica u Slavonskom Brodu, Petra Krešimira IV 35, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi poništenja rješenja tuženika, 29. travnja 2016. godine

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

»1. Uvažava se tužba.

2. Poništava se rješenje HAKOM-a klasa: UP/I-344-08/15-01/1022, ur. broj: 376-05/MB3-15-4 (IM) od 10. studenog 2015.g.«

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj Alan Falat iz Stupničkih Kuta podnio je kod ovog suda tužbu protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, radi poništenja rješenja tuženika.

Tužitelj u tužbi navodi da je VIPnet d.o.o. Zagreb donio dopis od 1. srpnja 2015. godine kojim prigovor tužitelja izjavljen za račune za travanj i svibanja 2015. godine odbijaju i smatraju da je isti pravilno obračunat u cijelosti sukladno uvjetima ugovora na ime korisnika Alena Falata te da je tužitelj na naprijed navedeni dopis uložio prigovor iz svih zakonom dopuštenih razloga, koji prigovor je Povjerenstvo za rješavanje pritužbi potrošača VIPnet d.o.o. odbio kao neosnovan. Nadalje, tužitelj ističe da je uložio i zahtjev za rješavanje spora koji je tuženik rješenjem od 10. studenog 2015. godine odbacio zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka te da iz obrazloženja pobijanog rješenja tuženika proizilazi da tuženik nije ovlašten utvrđivati činjenice vezane uz eventualno počinjenje kaznenog djela, međutim, tužitelj navodi da pobijano rješenje tuženika nije zakonito. Naime, tužitelj ističe da je temeljem zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa od 4. prosinca 2014. godine i ugovora o kupnji uređaja uz obračun za obročnu otplatu od 4. prosinca 2014. godine, VIPnet za svoje usluge izdao račune te pozvao tužitelja da iste pomiri, ali da tužitelj nikada nije podnio zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa niti je potpisao ugovor o kupnji uređaja za obročnu otplatu od 4. prosinca 2014. godine te preuzeo uređaj, niti su tužitelju pružane predmetne usluge, već je stvarni korisnik VIPnetovih predmetnih usluga Damir Dokić iz Slavenskog Broda koji prilikom zasnivanja pretplatničkog odnosa i sklapanja predmetnog ugovora nije dao svoje podatke već podatke od podnositelja zahtjeva odnosno tužitelja, te stoga tužitelj smatra da tuženik ne treba utvrđivati tko je počinio kazneno djelo, već da li je tužitelj obveznik plaćanja predmetnih računa. Isto tako, tužitelj navodi da je predmetni događaj prijavljen nadležnom Općinskom državnom odvjetništvu te je pokrenut i kazneni postupak protiv Davora Dokića i Policijska uprava Brodsko-posavska provodi kriminalističku obradu u svezi zlouporabe podataka prilikom sklapanja predmetnog ugovornog odnosa. Uz navedeno, tužitelj ističe da su računi za predmetne usluge i isporuka uređaja izvršeni i dostavljeni na adresu prebivališta Davora Dokića, a ne tužitelja, tako da tužitelj za ranije izdane račune nije bio u mogućnosti pravodobno uložiti prigovor jer za navedeno niti nije imao saznanje, a navedene činjenice VIPnet nije uzeo u obzir već je donio dopis od 12. svibnja 2015. godine kojim obavještava tužitelja da nije u mogućnosti pokrenuti postupak po prigovoru jer je isti

po svim stavkama poslan izvan zakonskog roka, time da je navedene činjenice o zasnivanju pretplatničkog odnosa potvrdio i Davor Dokić prilikom davanja iskaza u nadležnoj policijskoj postaji kada je isti naveo da je iskoristio dokumentaciju i osobne podatke tužitelja budući je tužitelj bio zaposlenik Davora Dokića.

S obzirom na navedeno, tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava navode tužbe te ističe da je postupak proveden temeljem članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama, te da je tuženik pribavio sva očitovanja i dokumentaciju od strane VIPnet-a radi postupanja po predmetnom zahtjevu tužitelja, a da je navedenim člankom 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisan djelokrug postupanja tuženika, pa tako u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluge i operatora javnih komunikacijskih usluga u svezi s pružanjem usluge, iznosom kojim je korisnik zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog odnosa, krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev tuženiku za rješavanje spora, međutim, da tuženik sukladno odredbi članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama nije ovlašten utvrđivati činjenice vezane za eventualno počinjenje kaznenog djela, te da u konkretnom slučaju tužitelj, ukoliko se u posebnom postupku pravomoćnom presudom utvrdi krivnja počinitelja, ima mogućnost obratiti se operatoru radi usvajanja prigovora i umanjenja štete u vidu prethodno nastalog spornog iznosa zaduženja. Nadalje, tuženik navodi da u konkretnom slučaju nisu ispunjene formalne pretpostavke za pokretanje postupka kao i okolnost da pravomoćnom presudom nije utvrđena odgovornost niti jedne osobe, te da je stoga tuženik ispravno donio pobijano rješenje od 10. studenog 2015. godine, kao i u cijelosti poduzeo sve radnje u okviru svojih ovlasti, a sukladno i odredbi članka 8. Zakona o općem upravnom postupku.

Prema tome, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev (list 14-16).

Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u dokumentaciju koja prileži spisu kao i u spis upravnog postupka.

Temeljem provedenih dokaza tijekom upravnog postupka kao i tijekom ovog spora, te nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja sukladno odredbi članka 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« broj 20/10, 143/12 i 152/14 – u daljnjem tekstu: Zakon o upravnim sporovima), sud smatra da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Člankom 3. stavak 1. točka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da su predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek.

Tijekom upravnog postupka odnosno upravnog spora nije sporno da je tužitelj podnosio pritužbe službi za korisnike VIPnet d.o.o., te da je tužitelj u svojim pritužbama navodio da nije sklopio ugovor sa VIPnet d.o.o. kao korisnik, i da stoga nije obveznik plaćanja predmetnih računa koji su dostavljani tužitelju temeljem predmetnog ugovora. Isto tako, nije sporno da je tužitelj nakon toga uputio i pritužbu Povjerenstvu za rješavanje pritužbi potrošača VIPnet d.o.o., te da je tužitelju u svezi predmetne pritužbe odgovoreno dopisom navedenog Povjerenstva od 4. kolovoza 2015. godine. Također, nije sporno da je tužitelj u odnosu na predmetnu odluku Povjerenstva VIPneta podnio zahtjev za rješavanje spora tuženiku, te da je tuženik pobijanim rješenjem od 10. studenog 2015. godine predmetni zahtjev tužitelja odbacio zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

Uvidom u spis upravnog postupka nesporno je utvrđeno da je zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa potpisan od strane Alena Falat odnosno tužitelja, kao i da je ugovor o kupnji uređaja uz obročnu otplatu također potpisan od strane tužitelja, te da je i obavijest potrošaču sukladno članku 72. Zakona o zaštiti potrošača također potpisao tužitelj. Isto tako, iz spisa upravnog postupka proizilazi i da je prilikom potpisivanja naprijed navedene dokumentacije izvršen uvid u osobne dokumente tužitelja odnosno da je uz zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa priložena i važeća osobna iskaznica tužitelja, te da tužitelj kao korisnik nije dostavio potvrdu o prijavi gubitka predmetne osobne iskaznice.

Odredbom članka 12. stavak 1. točka 11. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14 – u daljnjem tekstu: Zakona o elektroničkim komunikacijama) propisano je da su u nadležnosti Agencije odnosno tuženika sljedeći regulatorni i drugi poslovi pa tako, između ostalog, i rješavanje sporova između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, dok je odredbom članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano da u slučaju spora između krajnjih korisnika usluga i